

ISSN 2074-8167

*Міністерство освіти і науки України  
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна*

*Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»  
Харківської обласної ради*

# **Наукові записки кафедри педагогіки**



## **Scientific notes of the pedagogical department**

**Випуск 51 / Issue 51**

Заснований 1996 року

Харків 2022

<https://doi.org/10.26565/2074-8167-2022-51-09>

УДК 378.1

**Ганна Василівна Тимошук**

*кандидат педагогічних наук, викладач кафедри*

*педагогіки та психології Інституту підвищення кваліфікації*

*спеціалістів фармації Національного фармацевтичного університету*

*майдан Захисників України, 17, Харків, Україна, 61001*

*timoshchukann@gmail.com ORCID: 0000-0002-1697-4868*

## ГОТОВНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВИХ ЗАХОДІВ ЯК КАТЕГОРІЙНО-ПОНЯТІЙНА ПРОБЛЕМА

У статті розглянуто теоретичні аспекти готовності, зокрема наведено сучасні визначення даного поняття та виокремлено його рівні (тривалий та тимчасовий). Зауважено на досить широкому діапазоні існуючих наукових розвідок, що засвідчує актуальність, комплексність і значущість проблеми.

Конкретизовано узагальнюючі положення щодо категорії «готовність до діяльності» та її структури, а також представлено їх у формі відповідної таблиці.

На основі аналізу численних дослідницьких позицій запропоновано авторське визначення готовності викладача до організації наукових заходів як цілісного, інтегративного, складного за змістом утворення особистості, що характеризується сукупністю мотиваційного, змістового, діяльнісного, комунікативного та інформаційного компонентів і забезпечує швидкість актуалізації необхідного досвіду для якісного виконання поставлених завдань.

Охарактеризовано визначені компоненти (мотиваційний, змістовий, діяльнісний, комунікативний, інформаційний) зазначеного феномену, які є взаємопов'язаними та взаємодоповнюючими.

З урахуванням динамічного характеру готовності викладача до організації наукових заходів розглянуто стадії її формування, а саме: започаткування, становлення та успішного функціонування.

Виокремлено принципи раціональної організації наукових заходів на рівні викладача, зокрема: комплексний підхід до постановки та вирішення проблем, наукове мислення, плановість, динамічність, колективність, самоорганізація, економічність, критичність і самокритичність, діловитість, енергійність, практичність.

Зазначено, що основними механізмами формування досліджуваної категорії є: державна підтримка розвитку науки, інформаційна насиченість, творчий характер діяльності, тайм-менеджмент, доброзичлива атмосфера та ефективна взаємодія у колективі, професійний інтерес, внутрішні стимули та мотиви до саморозвитку, самовдосконалення й самоідентифікації.

Підкреслено актуальність формування готовності викладача до організації наукових заходів у сфері підвищення кваліфікації як необхідної умови зростання рівня його професіоналізму на етапі динамічних суспільних перетворень.

**Ключові слова:** *готовність, готовність до діяльності, готовність викладача до організації наукових заходів, компоненти готовності викладача до організації наукових заходів, формування готовності викладача до організації наукових заходів.*

---

**Як цитувати:** Тимошук Г. В. Готовність викладача до організації наукових заходів як категорійно-понятійна проблема. *Наукові записки кафедри педагогіки*. 2022. № 51, С. 73-79. DOI: 10.26565/2074-8167-2022-51-09

**In cites:** Tymoschuk, H. (2022). Theoretical basis of readiness of teachers for organization of scientific events. *Scientific notes of the pedagogical department*. №51, 73-79. [in Ukrainian]. DOI: 10.26565/2074-8167-2022-51-09

**Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими завданнями.** Нові соціальні реалії в Україні, що спрямовані на полівекторне оновлення, визначають орієнтиром якісне доповнення змісту процесів особистісного та професійного саморозвитку науково-педагогічних працівників. Ключові й принципові вимоги до компетентних викладачів наразі визначаються готовністю до організації наукових заходів, яка сприяє стимулюванню їхнього творчого потенціалу, інтелектуального пошуку, посиленню ефективності функціонування освітньої сфери, й загалом – інноваційній розбудові держави. Категорійно-понятійна проблема визначення суті готовності викладача до організації наукових заходів є назрілою, значущою та міждисциплінарною.

#### **Аналіз останніх досліджень і публікацій.**

Осмисленню проблеми готовності викладача до організації наукових заходів, а також пов'язаних з нею понять у міжгалузевому дослідницькому просторі присвячені праці Г. Андрєєвої, О. Бульвінської, Д. Вороніна, Н. Дівінської, Н. Дяченко, О. Жабенко, О. Ігнатюк, Л. Кандибовича, М. Левітова, А. Линенко, І. Линьової, І. Моначин, С. Моториної, О. Пехоти, Т. Попик, Л. Савенкової, Р. Санжаєвої, Ю. Скиби, І. Сладких, В. Сластьоніна, А. Старєвої, В. Уліча, Г. Чорнойван, О. Ярошенко та ін. Разом з тим, урахувавши всю множинність і багатоаспектність існуючих доробок, вони потребують певного узагальнення.

**Мета дослідження:** розглянути підходи до визначення суті готовності викладача до організації наукових заходів як категорійно-понятійної проблеми.

У роботі було використано теоретичні **методи дослідження**, зокрема аналіз науково-педагогічної літератури з проблеми визначення поняття «готовність», узагальнення та систематизація інформації щодо змістовного наповнення понять «готовність до діяльності», «готовність викладача до організації наукових заходів», їхньої структури та стадій формування.

**Виклад матеріалу та основні результати.** Історично розгляд категорії «готовність» започаткували науковці ще наприкінці XIX ст., трактуючи її як установку до визначеної поведінки в певній ситуації; дію, що спрямована на оперативне виконання.

З часом дослідження трансформувалися у психологічну готовність до діяльності, яка має дещо інший зміст.

До найбільш ранніх підходів до розуміння зазначеного поняття слід віднести ті, що роз-

глядають його як стан плідної перебудови для майбутньої діяльності. Зокрема, О. Ухтомський розумів готовність як «оперативний відпочинок», механізм якого спирається на рухливість нервових процесів, що забезпечують перехід від оперативного відпочинку до невідкладних дій. В. Пушкін і Л. Нерсесян визначали даний феномен як пильність, особливий емоційно-вольовий стан [13, с. 6]. М. Левітов трактував готовність як цілісну характеристику розумових зусиль, що залежить від індивідуальних особливостей, типу вищої нервової діяльності та відображає оригінальність перебігу психічних процесів в залежності від певних об'єктів і явищ дійсності, попередній стан і психічні властивості особистості. Як пише вчений, «готовність можна розглядати як придатність або непридатність людини до виконання певної роботи, наявність або відсутність необхідних для її здійснення здібностей» [7, с. 221].

Існує й дещо інше трактування психологічної готовності – через взаємозв'язок або ототожнення з іншими, більш дослідженими та комплексними категоріями. Так, В. Ядов розуміє її як певний рівень ціннісних орієнтацій, В. М'ясищев – як ставлення до діяльності. Д. Узнадзе фактично прирівнює зазначене поняття до установки, розуміючи під останньою готовність до певної форми реагування [13, с. 7].

У роботах багатьох науковців дослідження проводяться у двох напрямках: функціональному (функціонально-психологічному) та особистісному. За першого, готовність – є станом, що передуює усвідомленій поведінці індивіда у суспільстві; спонукає до діяльності, є проявом загальної активності особистості й характеризується вміннями мобілізувати себе психічно та фізично (Л. Нерсесян, А. Пуні, Д. Узнадзе та ін.), за другого – проявом індивідуальних якостей особистості, що забезпечують високі результати діяльності (Б. Ананьєв, А. Деркач, М. Дяченко, Л. Кандибович, Л. Кондрашова, В. Сластьонін, В. Шадриков та ін.) [2, с. 29].

Вважаємо доцільним навести окремі авторські визначення поняття «готовність», зокрема його трактування як:

- стану мобілізації психологічних і психофізіологічних систем людини, які забезпечують виконання певної діяльності [5, с. 113];

- настрою особистості на певне поводження, установки на активні дії, пристосування особистості для успішних дій у даний момент, які зумовлені мотивами та психічними особливостями [6, с. 39];

- цілісного утворення, яке характеризує емоційно-когнітивну та вольову мобілізаційність суб'єкта в момент його долучення до діяльності певного спрямування» [8, с. 56];

- вибіркової прогностичної активності особистості на стадії її підготовки до діяльності, яка починається з моменту визначення мети на основі усвідомлення потреб і мотивів та розвивається відповідно до визначених особистістю плану, настанов, загальних моделей подальших дій, що втілюються у предметні дії, відповідають чітко визначеним засобам і способам діяльності [3, с. 24];

- синтезу особливостей особистості, що визначають її здатність до діяльності: активне, позитивне ставлення до діяльності, характерологічні риси та стійкі інтелектуальні почуття, певний фонд знань, умінь, навичок у відповідній галузі, певні психологічні особливості в сенсорній та розумових сферах, що відповідають вимогам конкретної діяльності [9, с. 352].

Актуальним є й питання класифікації готовності. Зокрема у науковій літературі (М. Дяченко, Л. Кандибович, Л. Нерсесян, В. Пушкін) виокремлюють тривалий (загальний) та тимчасовий (ситуативний) її рівні. Перший відображає стійкий комплекс знань, умінь, навичок, психологічних якостей, мотивів, ціннісних орієнтацій особистості, який є передумовою успішної діяльності практичного та інтелектуального характерів відповідно до зовнішніх умов, другий – внутрішню налаштованість й оперативне налаштування (мобілізацію) на певну поведінку, враховуючи особливості майбутньої ситуації та динамічність вимог до неї.

Слід зазначити, що у педагогічному аспекті поняття «готовність» розглядається здебільшого як узагальнена характеристика навчання, виховання та розвитку особистості. Особлива увага звертається на комплекс умов, дидактичних і виховних засобів і прийомів, що сприяють її формуванню.

Таким чином, на основі аналізу основних концепцій визначення готовності зауважуємо на досить широкому діапазоні існуючих наукових розвідок, що засвідчує багатогранність і комплексність даного феномену. З'ясовані підходи є змістовними й аргументованими.

Вважаючи діяльність основою формування людини як особистості та всезагальною формою її активності, доцільно перейти до розгляду готовності до діяльності.

Опрацювавши широке коло наукових робіт щодо змістовних характеристик, констатуємо чітке виокремлення наступних точок зору, а саме зазначене вище поняття є:

- ✓ складною та динамічною системою, між компонентами якої існує функціональна залежність;
- ✓ станом, у якому активізуються психічні функції та мобілізуються фізичні й психічні ресурси;
- ✓ набутим особистісним утворенням, а не природженою якістю людини;
- ✓ одночасно передумовою здійснення діяльності та площиною її формування.

Узагальнені результати щодо визначення компонентів структури готовності до діяльності наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Компоненти готовності до різних видів діяльності

Table 1

## Components of readiness for various activities

Автор	Компоненти готовності до діяльності				
Г. Андреєва [1]	мотиваційний	креативний	технологічний	рефлексивний	
М. Дяченко, Л. Кандибович [4]	мотиваційний	пізнавальний	емоційний	вольовий	
С. Моторина [10]	ціннісно-мотиваційний	когнітивний		діяльнісний	
О. Пехота, А. Старєва [11]	ціле-мотиваційний	змістовий	операційний	інтеграційний	
Л. Савенкова [12]	мотиваційний	когнітивний	особистісний	операційно-діяльнісний	
Р. Санжаєва [13]	мотиваційний	орієнтаційний	операційний	вольовий	оціночний
В. Сластьонін та ін. [14]	операційний		мотиваційно-цілісний		
В. Уліч [16]	поведінковий		професійний		морально-психологічний

Попередньо розглянувши окремі підходи до висвітлення суті категорій «готовність» і «готовність до діяльності» як тих, що передують «готовності викладача до організації наукових заходів», перейдемо до аналізу останньої, що є ключовою у нашому дослідженні.

Спираючись на наведені вище положення, а також напрацювання вітчизняних і зарубіжних авторів [1; 3; 5; 8; 9; 10; 13; 15; 16; 17; 18; 19; 20], розглядаємо готовність викладача до організації наукових заходів як цілісне, інтегративне, складне за змістом утворення особистості, що характеризується сукупністю мотиваційного, змістового, діяльнісного, комунікативного та інформаційного компонентів і забезпечує швидкість актуалізації необхідного досвіду для якісного виконання поставлених завдань.

Якщо зупинитись більш детально на структурі даного поняття, то мотиваційний компонент указаної готовності дає змогу виявити усвідомлення значущості наукових заходів у контексті професійної діяльності, потребу викладача в їхній організації та відповідні мотиви здійснення. Останніми, зокрема, можуть бути:

- самореалізація (спрямованість до пізнання, інтерес до певної галузі знань, можливість творчого самовиявлення та саморозвитку);
- досягнення (потяг до успіху, досягнення мети, бажання знаходити та вирішувати проблеми, отримання задоволення від організованих заходів);
- належність (спілкування з видатними вченими та педагогами);
- статус (прагнення займати гідне місце в суспільстві, колективі, мікрогрупі).

Змістовий компонент готовності викладача до організації наукових заходів вмщує комплекс знань про порядок й особливості планування, організації та проведення наукових заходів, вимог до їхніх рівнів, форм і видів, самоменеджмент.

У цьому аспекті слід зазначити, що основними формами та видами наукових заходів у середовищі закладів вищої освіти вважаємо: форуми, конгреси, симпозіуми, конференції, семінари, вебінари, круглі столи, гуртки, виставки, наукові пікніки, олімпіади, дебати, естафети тощо.

Діяльнісний компонент готовності викладача до організації наукових заходів передбачає наявність конструктивних, організаторських, гностичних, проєктувальних умінь, що дозволяють практично реалізувати та презентувати свій творчий задум.

Комунікативний компонент указаної готовності відображає здатність до конструктивного спілкування у процесі організації наукових заходів, характер стосунків, що виникають, та особливості стилю міжособистісної взаємодії.

Інформаційний компонент готовності викладача до організації наукових заходів характеризує вміння вести пошук необхідної інформації та здійснювати її обробку.

Загалом, виокремлені компоненти є взаємопов'язаними та взаємодоповнюючими і у своїй сукупності створюють єдину складноструктуровану систему.

Ураховуючи динамічний характер досліджуваного поняття, слід вказати, що у процесі його формування виокремлюють стадії започаткування, становлення та успішного функціонування (табл. 2) [2, с. 38].

Таблиця 2

Стадії формування готовності викладача до організації наукових заходів

Table 2

Stages of formation of teacher readiness for the organization of scientific events

Стадія	Сутнісна характеристика
Започаткування	Мотивація низька, бажання організувати наукові заходи проявляється не завжди. Потяг до розширення знань про порядок й особливості планування, організації та проведення наукових заходів, а також вимог до їхніх рівнів, форм і видів – епізодичний. Вміння (конструктивні, організаторські, гностичні, проєктувальні, комунікативні), що дозволяють практично реалізувати та презентувати свій задум, є недостатньо сформованими.
Становлення	Мотивація висока, але нестійка, інтерес до результату переважає над інтересом до процесу. Знання – систематизовані. Є прагнення до їхнього поглиблення за рахунок додаткових джерел інформації, бажання спілкуватись на теми щодо організації наукових заходів не є постійним.
Успішне функціонування	Мотивацію складає чітко виражена потреба в організації наукових заходів, інтерес виявляється, перш за все, до процесу діяльності. Глибоке та повне оволодіння знаннями, у яких посилені науковий та організаторський аспекти. Спрямованість на наукове становлення й розвиток у професійній сфері.



Наведені нижче сутнісні характеристики виділених стадій готовності викладача до організації наукових заходів не є усталеними. Цілком можливо відразу констатувати високу та стійку мотивацію до даного процесу, проте цього буде замало, необхідним буде ще й комплекс відповідних знань і вмінь.

Слід зазначити, що основними принципами раціональної організації наукових заходів на рівні викладача є: творчий підхід до постановки та вирішення проблем, наукове мислення, плановість, динамічність, колективність, самоорганізація, економічність, критичність і самокритичність, діловитість, енергійність, практичність. При цьому до механізмів ефективної організації наукових заходів доцільно віднести: проєктування, прогнозування, цілепокладання, управління, прийняття рішень, контроль, мотивування, дисциплінарність тощо.

Спираючись на джерельну базу дослідження, вважаємо, що формуванню готовності викладача до організації наукових заходів сприяють:

- державна підтримка розвитку науки (реальне, а не декларативне посилення ролі науки та технологій в суспільстві, престижу наукової діяльності, пропаганда наукових знань; формування умов для збільшення дослідницьких університетів; розширення можливостей стажування за кордоном молодих вчених і повернення в Україну тих, хто ефективно працює за кордоном та ін.);

- відповідне середовище наукової діяльності закладів вищої освіти;

- інформаційна насиченість та інформаційний комфорт (умови для інтелектуальних комунікацій, самовираження особистості, можливість широкого та вільного доступу до необхідної інформації);

- творчий характер діяльності (варіативність напрямів вирішення завдань і методів досягнення результатів);

- тайм-менеджмент як ефективна технологія управління часом, що реалізується у вза-

ємінах з колегами, партнерами, стейкхолдерами, здобувачами вищої освіти та ін.;

- доброзичлива атмосфера та ефективна взаємодія у колективі, мікрогрупі;

- професійний інтерес;

- внутрішні стимули та мотиви до саморозвитку, самовдосконалення, самодетермінації.

**Висновки.** Таким чином, нові соціальні реалії, що спрямовані на створення сучасної, привабливої та конкурентоспроможної системи освіти, а загалом – досягнення економічного зростання в Україні, актуалізують питання процесуальних особливостей розвитку особистості науково-педагогічного працівника, зокрема акцентують увагу на реалізації його інтелектуального та творчого потенціалів. Саме тому, проблема формування готовності викладача до організації наукових заходів стає предметом аналізу вітчизняних і зарубіжних учених дедалі частіше.

Зазначену категорію пропонуємо розуміти як цілісне, інтегративне, складне за змістом утворення особистості, що характеризується сукупністю мотиваційного, змістового, діяльнісного, комунікативного та інформаційного компонентів і забезпечує швидкість актуалізації необхідного досвіду для якісного виконання поставлених завдань, а отже позитивно впливає на результативність професійної діяльності в цілому.

Формуванню готовності викладача до організації наукових заходів сприяють як цілеспрямовано створювані й спонтанні умови соціальної взаємодії учасників середовища закладів вищої освіти, так і система відповідних форм, методів, стратегій та засобів.

**Перспективним для подальшого наукового пошуку** є більш ґрунтовний аналіз сутності, особливостей, компонентного складу даної категорії; визначення та обґрунтування педагогічних умов її формування у сфері підвищення кваліфікації освітян.

## СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андреева А. В. Подготовка преподавателя к экспериментальной деятельности. Москва : Lambert academic publishing, 2012. 244 с.
2. Бульвінська О. І., Дівінська Н. О., Дяченко Н. О. та ін. Концепція та методологія реалізації науково-дослідницької діяльності суб'єктів навчально-виховного процесу університетів : монографія. Київ : Інститут вищої освіти НАПН України, 2016. 178 с.
3. Воронін Д. Є. Питання готовності вчителів фізичної культури до професійної діяльності. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*. 2011. №. 2 (14). С. 24–25.
4. Дьяченко М. И., Кандыбович Л. А. Психологические проблемы готовности к деятельности. Минск : Изд-во БГУ, 1976. 176 с.

5. Ігнатюк О. А. Формування готовності майбутнього інженера до професійного самовдосконалення : теорія і практика : монографія. Харків : НТУ «ХПІ», 2009. 432 с.
6. Ігнатюк О. А., Сладких І. А. Сутність поняття «готовність студентів-іноземців груп довузівської підготовки до навчання у вищих технічних навчальних закладах». *Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»*. 2011. Т. 173. Вип. 161. С. 38–44.
7. Левитов Н. Д. О психических состояниях человека. Москва: Просвещение, 1964. 264 с.
8. Линенко А. Ф. Теория и практика формирования готовности студентов педагогических вузов к профессиональной деятельности : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.01, 13.00.04. Киев, 1996. 378 с.
9. Моначин І. Л., Попик Т. В. Сутність поняття психологічної готовності до діяльності. *Актуальні задачі сучасних технологій* : матеріали V міжнар. наук.-техн. конф., м. Тернопіль 17-18 листопада 2016 р. Тернопіль, 2016. С. 351–352.
10. Моторина С. В. Формирование иноязычной готовности к профессиональной деятельности у студентов гуманитарных специальностей : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08. Чита, 2006. 26 с.
11. Пехота О. М., Старєва А. М. Особистісно орієнтоване навчання : підготовка вчителя : монографія. Миколаїв : Іліон, 2005. 272 с.
12. Савенкова Л. О. Професійне спілкування майбутніх викладачів як об'єкт психолого-педагогічного управління : монографія. Київ : КНЕУ, 2005. 212 с.
13. Санжаева Р. Д. Готовность и ее психологические механизмы. *Вестник Бурятского государственного университета. Образование. Личность. Общество*. 2016. Вып. 2. С. 6–16.
14. Слостенин В. А., Исаев И. Ф., Шиянов Е. Н. Педагогика : учеб. пособ. Москва : Академия, 2002. 576 с.
15. Тимошук Г. В. Теоретичні основи готовності до професійного саморозвитку педагогічних працівників у системі післядипломної освіти. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія»*. 2021. № 1 (21). С. 261–268. DOI 10.32342/2522-4115-2021-1-2.
16. Уліч В. Л. Педагогічні умови формування готовності майбутніх офіцерів до управлінської діяльності : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Хмельницький, 2007. 20 с.
17. Drucker P. F. Managing Oneself. *Harvard Business Review*. January, 2005. URL : [Managing Oneself \(hbr.org\)](http://hbr.org) (дата звернення 15.05.2022).
18. Goleman D. The Focused Leader. *Harvard Business Review*. December, 2013. URL : [The Focused Leader \(hbr.org\)](http://hbr.org) (дата звернення 10.05.2022).
19. Havryshkiv O. The issue of readiness for professional activity : theoretical aspects. *Scientific Journal of Polonia University*. 2020. № 38 (1-2). P. 133–143. URL : <https://doi.org/10.23856/3858> (дата звернення 02.05.2022). DOI: <https://doi.org/10.23856>
20. Zenger J., Folkman J., Edinger S. K. Making Yourself Indispensable. *Harvard Business Review*. October, 2011. URL : [Making Yourself Indispensable \(hbr.org\)](http://hbr.org) (дата звернення 10.05.2022).

Стаття надійшла до редакції 19.09.2022.

Стаття рекомендована до друку 25.11.2022

#### **Hanna Tymoschuk**

PhD in Pedagogical Sciences, Institute for Advanced Training of Pharmacy Specialists (IATPS),

National University of Pharmacy, 17 Zakhysnykiv Ukrainy Sq., 61001 Kharkiv, Ukraine

E-mail: [timoshchukann@gmail.com](mailto:timoshchukann@gmail.com) ORCID ID 0000-0002-1697-4868

#### **THEORETICAL BASIS OF READINESS OF TEACHERS FOR ORGANIZATION OF SCIENTIFIC EVENTS**

The article considers the theoretical aspects of readiness, in particular, modern definitions of this concept are given and its levels (long and temporary) are distinguished. It is noted on a fairly wide range of existing scientific research, which testifies to the relevance, complexity and significance of the problem.

The generalizing provisions on the category of «readiness for activity» and its structure are specified.

Based on the analysis of numerous research positions, the author's definition of the teacher's readiness for the organization of scientific events as holistic, integrative, complex in content of personality formation is proposed, characterized by a set of motivational, content, activity, communicative and information components and ensures the speed of actualization of the necessary experience for the qualitative implementation of the tasks.

The identified components of this phenomenon are characterized, which are interrelated and complementary.

Taking into account the dynamic nature of the teacher's readiness for the organization of scientific events, the stages of its formation are considered, namely: the beginning, formation and successful functioning.

The principles of rational organization of scientific events at the teacher's level are distinguished, in particular: an integrated approach to the formulation and solution of problems, scientific thinking, planning, dynamism, collectivity, self-organization, economy, criticality and self-criticism, businessmanship, energy, practicality.

It is noted that the main mechanisms for the formation of the studied category are: state support for the development of science, information saturation, creative nature of activity, time management, friendly atmosphere and effective interaction in the team, professional interest, internal incentives and motives for self-development, self-improvement and self-determination.

The relevance of the formation of the teacher's readiness for the organization of scientific events in the system of postgraduate education as a necessary condition for increasing the level of his professionalism at the stage of dynamic social transformations was emphasized.

**Keywords:** *readiness, readiness for activity, readiness of the teacher to organize scientific events, components of the teacher's readiness to organize scientific events, formation of the teacher's readiness for the organization of scientific events.*

## REFERENCES

1. Andreeva, A. (2012). *Preparation of the teacher for experimental activity*. Moscow: Lambert academic publishing.
2. Bulvinska, O., Divinska, N. & Dyachenko, N. (2016). *Concept and methodology of implementation of research activities of subjects of educational process of universities: monograph*. Kyiv: Institute of Higher Education of the NAES of Ukraine.
3. Voronin, D. (2011). Questions of readiness of teachers of physical culture for professional activity. *Physical education, sports and health culture in modern society*. № 2 (14), 24-25.
4. Dyachenko, M. & Kandybovich, L. (1976). *Psychological problems of readiness for activity*. Minsk: BGU.
5. Ignatyuk, O. (2009). *Formation of the future engineer's readiness for professional self-improvement: theory and practice: monograph*. Kharkiv: NTU «KhPI».
6. Ignatyuk, O. & Sladkykh, I. (2011). Essence of the concept of «readiness of foreign students of groups of pre-university training for studying in higher technical educational institutions». *Scientific works of Petro Mohyla Black Sea State University complex «Kyiv-Mohyla Academy»*. Vol. 173, № 161, 38-44.
7. Levitov, N. (1964). *About the mental states of a person*. Moscow: Prosveshchenie.
8. Linenko, A. (1996). *Theoria and practice of forming the readiness of students of pedagogy and professional activity: Dr. Ped. Sciences Diss*. Kyiv, Ukraine.
9. Monachin, I. & Popyk, T. (2016). Essence of the concept of psychological readiness for activity. *Actual tasks of modern technologies: Proceedings of the V International Scientific and Practical Conference*, (pp. 351-352). Ternopil.
10. Motorina, S. (2006). *Formation of foreign language readiness for professional activity among students of humanitarian specialties: extended abstract of candidate's thesis*. Chita, Russia.
11. Pehota, O. & Stareva, A. (2005). *Personally oriented training: teacher training: monograph*. Mykolaiv: Ilion.
12. Savenkova, L. (2005). *Professional communication of future teachers as an object of psychological and pedagogical management: monograph*. Kyiv: KNEU.
13. Sanzhaeva, R. (2016). Readiness and its psychological mechanisms. *Bulletin of Buryat State University. Education. Personality. Society*. № 2, 6-16.
14. Slastenin, V., Isaev, I. & Shiyonov, E. (2002). *Pedagogy: manual*. Moscow: Academy.
15. Tymoschuk, H. (2021). Theoretical foundations of readiness for professional self-development of pedagogical workers in the system of postgraduate education. *Bulletin of Alfred Nobel University. Series «Pedagogy and Psychology»*. № 1 (21), 261-268.
16. Ulic, V. (2007). *Pedagogical conditions for the formation of readiness of future officers for managerial activity: extended abstract of candidate's thesis*. Khmelnytsky, Ukraine.
17. Drucker, P. F. (2005). Managing Oneself. *Harvard Business Review*. <https://hbr.org/2005/01/managing-oneself>
18. Goleman, D. (2013). The Focused Leader. *Harvard Business Review*. <https://hbr.org/2013/12/the-focused-leader>
19. Havryshkiv, O. (2020). The issue of readiness for professional activity: theoretical aspects. *Scientific Journal of Polonia University*. № 38 (1-2), 133-143. <https://doi.org/10.23856/3858>
20. Zenger, J., Folkman, J. & Edinger S. K. (2011). Making Yourself Indispensable. *Harvard Business Review*. <https://hbr.org/2011/10/making-yourself-indispensable>

The article was received by the editors 19.09.2022

The article is recommended for printing 25.11. 2022